

Socialministeren (Bundvad): I hvilket omfang tjeneste- og lejeboliger kan stilles til rådighed for børneforsorgsmedarbejdere, må i princippet afgøres i overensstemmelse med de i lønningsloven fastsatte bestemmelser om tjeneste- og lejeboliger for statens tjenestemænd. Et vejledende synspunkt er, om der for vedkommende stilling gør sig forhold gældende, som nødvendiggør tjenestemandens nærværelse på arbejdsstedet også uden for den normale arbejdstid.

Det pædagogiske arbejde ved børne- og ungdomshjemmene er af en sådan karakter, at det må anses for påkrævet, at en stor del af medarbejderne har bolig på selve institutionen eller i dens umiddelbare nærhed. Det er ikke blot et spørgsmål om, at tilsynet med eleverne skal udføres på forsvarlig måde også uden for den normale arbejdstid, men det er i det hele af stor betydning for trivslen på institutionen, at eleverne også uden for den normale arbejdstid har mulighed for at rette henvendelse til den eller de medarbejdere, som vedkommende elev føler sig mest knyttet til.

I direktoratet arbejder man for tiden med en undersøgelse af boligbehovet ved opdragelseshjemmene med henblik på udarbejdelse af nærmere regler for personalets boligforhold. Resultatet af denne undersøgelse foreligger ikke enddnu. Der er dog ingen tvivl om, at boligbehovet i de seneste år har været stigende. Det skyldes bl. a., at der er sket en vis personaleforøgelse bl. a. på grund af arbejdstidsforkortelsen, samt at tendensen går i retning af i større omfang end tidligere at ansætte gifte medarbejdere. Vi har allerede på forskellig vis søgt at imødekomme det stigende behov. I forbindelse med oprettelse af nye eller udvidelse af bestående hjem er der således i de seneste år lagt vægt på at tilvejebringe boliger til personalet.

Endvidere har der på finansloven for finansåret 1964-65 været stillet en særlig bevilling til rådighed til opførelse af 30 nye medarbejderboliger ved børne- og ungdomshjem, og en tilsvarende bevilling er søgt optaget på finanslovsforslaget for 1965-66.

Den øjeblikkelige knaphed på medarbejderboliger har, som det blev nævnt, ført til, at flere hjem som en midlertidig løsning har lejet boliger uden for institutionen og anmodet om tilladelse til at stille disse bo-

liger til rådighed for deres medarbejdere på lejevilkår efter statens regler.

Af de sager af den art, som hidtil har været forelagt, har beklageligvis kun et mindretal kunnet accepteres. Dette har efter det oplyste givet anledning til forskellige vanskeligheder på de berørte hjem, og Danske Børneforsorgsarbejderses Sammenslutning har på baggrund af disse vanskeligheder fremsendt en anmodning til ministeriet om at tage afgørelserne op til ny overvejelse.

Vi vil fra socialministeriets side bestræbe os på at tage hensyn til børneforsorgens særlige forhold, når der på grundlag af materiale fra direktoratet skal fastsættes regler om personalets boligforhold.

Vi er endvidere fra socialministeriets side indstillet på endnu en gang at se på de nævnte lejeboligsager, i forbindelse med hvilke der har været vanskeligheder, med henblik på at nå frem til et mere positivt resultat.

Albertsen: Jeg vil gerne takke den højtærede socialminister for det positive svar.

Jeg forstår, at den højtærede socialminister ikke alene er indstillet på at løse problemet på kort sigt — den side af sagen, der drejer sig om lejeboliger — men også på lang sigt ved at etablere det nødvendige antal tjenesteboliger rundt omkring i institutionerne. Det takker jeg for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Holger Hansen* til indenrigsministeren:

„Vil ministeren oplyse, hvorfor der endnu ikke er sket en ændring af taksterne for indkvartering som forudsat i den af folketinget den 27. maj 1964 vedtagne lov?“

Holger Hansen: I maj 1964 vedtog folketinget en ændring af indkvarteringsloven, der gav indenrigsministeren bemyndigelse til at fastsætte, hvilken takst der skulle ydes kvarterværter til indkvartering af forsvarets personel under øvelser og manøvrer. Denne lov, der vedtoges enstemmigt, var jo ikke hastværksarbejde; den havde været under forberedelse meget længe. Så langt tilbage som i efteråret 1961 stillede jeg her et spørgsmål desangående til den daværende højtærede forsvarsminister. Administratio-